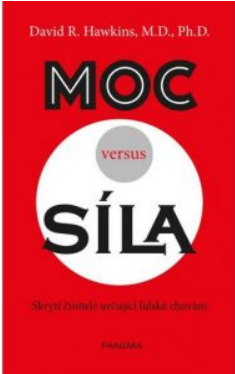

Slovníček

Předcházející část: [Detaily kineziologického testování](#)

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda, je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námi vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	--

Dualita:

Svět forem, který se vyznačuje zdánlivým oddělením objektů (odráží se v konceptuálních dichotomiích, jako jsou „tento/tamten“, „zde/tam“, „potom/nyní“ nebo „ty/já“). Toto vnímání hranice vytvářejí smysly vzhledem k omezení, vyplývajícího z ustáleného názorového hlediska. Věda konečně překročila umělou dichotomii pozorovatele a pozorovaného, charakteristickou pro karteziánskou dualitu 17. století, a nyní předpokládá, že jsou jedno a totéž. Vesmír nemá žádný střed, ale neustále se rozpíná rovnoměrně a současně z každého bodu. Bellův teorém pomohl ukázat, že toto je vesmír simultánnosti – spíš než newtonovská příčina a následek v prostoru falešného časového rámce. Čas a prostor samy jsou pouze měřitelné produkty vyššího implicitního řádu.

Energetické pole:

Oblast stanovená parametry mimo fázový prostor atraktorového pole – jehož vzor působí ve větším energetickém poli vědomí a je díky charakteristickým účinkům pozorovatelný v lidském chování. Síla energetických polí je měřitelná podobně jako napětí v elektrickém systému nebo energie magnetického nebo gravitačního pole.

„Entrainment“:

Jev unášení (přitahování) ilustrovaný principem „tíhnutí k synchronicitě“. Jestliže například umístíme blízko sebe několik hodin, jejich kyvadla svůj pohyb časem sladí. V biologii člověka se to projevuje mimo jiné tehdy, když u skupin žen pracujících nebo žijících

pohromadě, se jejich menstruační cykly postupně synchronizují. Je to podobné, jako když ladička začne vibrovat na stejné frekvenci jako jiné ladičky v její blízkosti. Kvůli nebezpečí rezonančního rozkmitání vojáci porušují rytmus chůze, když přecházejí po mostě.

Fázový prostor:

Mapa, která dovoluje zhustit časoprostorové údaje do vzoru ve vícedimenzionálních prostorech. Poincarého mapa je grafickým zobrazením řezu vícerozměrným vzorem, který ukazuje fundamentální atraktor.

Fraktál:

Fraktálové vzory jsou zvláštní obrazce tvořené fraktálovými křivkami. Vyznačují se nepravidelností a nekonečností počtu. Klasickým příkladem je pokus určit délku pobřeží Británie. Jestliže sečteme délky s použitím menší a menší stupnice měření, ukáže se, že je nekonečně dlouhé. Fraktál znamená nekonečnou délku na konečné ploše.

Hologram:

Trojrozměrná projekce obrazu objektu do prostoru vytvořená promítáním laserového světla tak, že polovina paprsku je namířena na předmět a od něj se odrazí na fotografickou desku, na niž kromě toho dopadá druhá polovina paprsku přímo. To na desce vytváří interferenční vzor, takže laserový paprsek promítaný skrz desku vytváří zpětně obraz předmětu ve třech dimenzích. Je zajímavé, že každý fragment fotografické desky je schopný reprodukovat úplný obraz celku. V holografickém vesmíru je všechno spojeno se vším ostatním.

Iterace (opakování):

Nelineární iterace je přítomna v nespočetných případech – kvůli tomuto opakování velmi nepatrná změna v počátečních podmínkách nakonec vytvoří vzor nepodobný originálu. V rovnici růstu se výstup předchozí iterace stává vstupem pro následující řadu. Jestliže například počítač počítá na 16 desetinných míst, poslední číslice je zaokrouhlením sedmnáctého. Tato infinitesimální chyba znásobená mnoha iteracemi vede k podstatnému zkomolení původních dat a způsobuje, že předpověď je nemožná. (Malá změna v opakujícím se myšlenkovém vzorci tedy může mít velké důsledky)

Kontext:

Celkové pole zkoumání predikované hlediskem. Kontext zahrnuje významná fakta, která blíže vymezují smysl tvrzení nebo události. Například údaje jsou bezvýznamné, pokud není definován jejich kontext. „Vyjmout z kontextu“ znamená zdeformovat smysl tvrzení neschopností identifikovat určující vedlejší podmínky umožňující dovozování významu. (Toto je

obvyklá strategie u soudu – obhájce se bude snažit zdeformovat výpověď svědka obžaloby potlačováním obsahu tvrzení, změnit důsledky svědectví tím, že požaduje od svědka, aby odpovídal pouze „ano“, nebo „ne“).

„Levý mozek“ (levá mozková hemisféra):

Tento pojem často používáme, když máme na mysli lineární řazení myšlenek, které obvykle popisujeme jako „logické uspořádání“. Zpracování dat v řadě $A \rightarrow B \rightarrow C$. Je srovnatelné s digitálním počítačem.

Lineární (pohyb, proces):

Probíhající předvídatelně v čase na základě logického postupu podle pravidel newtonovské fyziky, a proto popsatelné a vypočitatelné tradiční matematikou s použitím diferenciálních rovnic.

M-pole:

Morfogenetická pole, která jsou ekvivalentní s atraktorovými vzory. V hypotéze představené Rupertem Sheldrakem jsou morfogenetická pole částí teorie formativní kauzality – říká, že energetická pole forem se vyvíjejí a vzájemně posilují.

Nedualita:

Po historické stránce všichni pozorovatelé, kteří dosáhli úrovně vědomí nad 600, popisovali tuto realitu, kterou dnes potvrzuje pokročilá vědecká teorie. Po překročení omezení pevné lokalizace vnímání už neexistuje iluze oddělení ani prostor a čas, jak je známe. Všechny věci existují simultánně v neprojeveném vesmíru vyjadřujícím se jako jasné, odhalené, explicitní vnímání formy. Ve skutečnosti tyto formy nemají žádnou vnitřní, nezávislou existenci, ale jsou produktem vnímání (to znamená, že člověk pouze prožívá obsah své vlastní mysli). Na úrovni neduality je pozorování, ale ne pozorovatel, protože subjekt a objekt jsou jedno. Ty a já se stává jediným Já prožívajícím vše jako božské. Na úrovni 700 lze pouze říct, že „Všechno je“ – stav je stavem bytí. Všechno je vědomí (život, nekonečno, Bůh) a nemá žádné části ani začátek, ani konec. Fyzické tělo je projevem jediného Já, které při prožívání této dimenze dočasně zapomnělo na svou realitu, a tak dovolilo iluzi trojrozměrného světa. Tělo je pouze prostředek komunikace. Ztotožňovat vlastní já s tělem jako „Já“ je osud neosvícených, kteří pak chybně dedukují, že jsou smrtelní a čeká je smrt. Sama smrt je iluze založená na falešném ztotožnění se s tělem jakožto „Já“. V nedualitě, kde vědomí prožívá sebe jako projevené i neprojevené vědomí, není tudíž žádný prožívající. V této realitě jedinou věcí, která má začátek a konec, je akt vnímání samotného. V iluzorním světě jsme jako blázen, který věří, že věci vstupují do života, když otevře oči, a přestanou

existovat, když je zavře.

Nelineární (pohyb, proces):

Nepředvídatelně nepravidelný v čase, „rušivý“, neperiodický a nepředvídatelný. Tento pojem také popisuje matematiku chaotických signálů včetně statistické analýzy časových řad pro deterministické nelineární systémy. Nelineární znamená rozptýlený nebo chaotický, není v souladu s teorií pravděpodobnostní logiky ani s matematikou, nelze jej řešit diferenciálními rovnicemi. Toto je téma nové vědy teorie chaosu, která způsobila vznik zcela nové, ne-newtonovské matematiky.

Nervová síť:

Vzájemně propletené vzory vzájemně na sebe působících neuronů v nervové soustavě.

Neurotransmitery:

Mozkové chemikálie (hormony a podobné látky), které regulují přenos informací mezi neurony v nervovém systému. Velmi jemné chemické změny mohou vést k velkým subjektivním a objektivním změnám emocí, myšlení nebo chování. Je to hlavní oblast současného výzkumu v psychiatrii.

Oxymorní:

Výraz složitosti nebo víceznačnosti v klamně jednoduchých, zjevně si odporujících pojmech. Řešení rozporu postavením vedle sebe a kontrastem – jako ve výrazech „chladný oheň“ nebo „moudrý blázen“. Oxymorní styly odrážejí podstatu paradoxu a paradox sám vychází z kontrastu mezi různými úrovněmi abstrakce dosaženými prezentací koncepcí z různých kontextů a hledisek.

Paradigma:

Dimenze kontextu nebo pole, jak je omezují parametry, které inherentně předpovídají vnímání reality. Paradigma je obecně platforma lidského vnímání reality závislá na vlastních omezeních.

Podivný atraktor:

Tento pojem začali používat v roce 1971 David Ruelle a Floris Takens v teorii, podle níž k vytvoření celé složitosti nelineárních vzorů vesmíru stačí tři nezávislé pohyby. Podivný atraktor je vzor ve fázovém prostoru. Vzor se objevuje podle dynamických bodů v čase dynamického systému. Centrální bod atraktorového pole je definován podobně jako střed oběžné dráhy. Atraktory jsou fraktální, a proto mají nekonečný počet vzorů. Grafika atraktorů je zobrazována pomocí příčného řezu Poincarého mapy. Topografické tvarování fázového prostoru vytváří atraktor, jako je anuloid, válec stočený do sebe. Americká kobliha má

podobný tvar.

„Pravý mozek“ (pravá mozková hemisféra):

Obecně se nazývá „holistická“. Je nositelem takových funkcí jako hodnocení, intuice a chápání významu, smyslu a dovozování. Charakterizuje jej nelineární přístup, působení na základě vzorů a vztahů místo logických posloupností newtonovské kauzality.

Má se za to, že pravá mozková hemisféra se zabývá víc celky než částmi. Jedná jako analogový počítač s procesy a je celkově schopná působit, aniž by vyžadovala časový kontext. Vnímání pravé mozkové hemisféry detekuje podstatu ve složitém poli dat, která by jinak nemohla být podrobena smysluplné kognitivní analýze – takových obecných jevů jako „zamilovanost“ nebo tvořivost. (Pojmy „levý mozek“ a „pravý mozek“ vznikly ve vztahu k různým stylům vnímání, o nichž se kdysi myslelo, že jsou lokalizovány v určitých mozkových oblastech, ale jak Karl Pribram ukázal, mozek působí spíš holograficky než na základě přesné anatomické lokalizace.)

Stochastický:

náhodný, nepředvídatelný, nelineární, nestálý, „rušivý“, chaotický.

Teorie chaosu:

Nauka o procesu jako protiklad k nauce o stavu. Tato teorie vychází z objevu vzorů ve stavu nepředvídatelnosti. Hledisko, které rozlišuje a nabízí spíš globální možnosti než lokální události – a nese v sobě topologický systém používající vzory a tvary k vizualizaci vnitřní formy složitého systému, který, i když je lokálně nepředvídatelný, je globálně stabilní. Teorie chaosu uznává schopnost složitého systému současně způsobovat jak turbulenci, tak koherenci.

Koncem 19. století Jules-Henri Poincaré poznamenal, že newtonovská fyzika by byla matematicky přesná – kdyby se studovaná interakce odehrávala pouze mezi dvěma tělesy, doplnění o třetí prvek však učinilo Newtonovy rovnice nespolehlivými a bylo možné získat jen přibližný výsledek. V článku nazvaném „Deterministický neperiodický tok“ (1963) E. N. Lorenz ustavil nové vědecké paradigma – které James Yorke pojmenoval „teorií chaosu“. Teorie chaosu zahrnuje taková témata jako zdvojení periody, iterace, fraktály a bifurkace (rozdvojení) a uznává, že v konečném vesmíru je nekonečný počet dimenzí. První přednáška o chaosu se uskutečnila v roce 1977 na Newyorské akademii věd a v roce 1986 akademie pořádala první setkání na téma teorie chaosu v medicíně a biologii.

Tvoření vesmíru:

Průběžný proces bez začátku a bez konce, v němž je projevený vesmír forem a hmoty vytvářen opakováním, vycházejí ze tří bodů. V sanskrtu se tři aspekty původu všeho, co může být prožito, nazývají Rajas, Tamas a Satva. Symbolizují je hinduistická božstva Šiva, Višnu a Brahma. V křesťanství je představuje Svatá trojice (Bůh, Ježíš Kristus a Duch svatý).

Vědecký (přírodovědecký) přístup:

Metoda zkoumání přírody, zvláště určená k odvozování předvídatelných zákonů, jimiž se řídí fyzikální vlastnosti. Moderní vědecká teorie začala v 16. století v Discourse on Method (Rozprava o metodě) Reného Descartese, po které následovala kniha Inductive Inquiry Francise Bacona a Principia Isaaca Newtona. John Locke poprvé použil pojem vědecký (scientific) a tvrdil, že jistota o vzájemném působení fyzických těles je založena na údajích, k nimž se dospěje pomocí fyzického vjemu. Tyto koncepce vedly k modelu mechanistického, předpověditelného vesmíru, ale tento názor byl vyvrácen moderní kvantovou teorií, podle níž na subatomární úrovni deterministické zákony neplatí a nahrazují je zákony náhodnosti.

Historie zaznamenala, že věda nepostupuje vpřed díky šíři uvedených teorií, ale podniká skoky způsobené změnami paradigmatu. Domníváme se, že věda je pouze odrazem postoje a že žádné skutečné oddělení mezi pozorovatelem a pozorovaným neexistuje. Teorie relativity dále tvrdí, že hmota se rovná energii v závislosti na vztažném bodu. Pozdější Holographic Model (Holografický model) Davida Bohma předvídá explicitní řád založený na implicitním řádu. Forma se stává důsledkem dedukce, prostor a čas nejsou lokalizovány a neexistuje „tady“ ani „tam“ (nelokalita kvantové celistvosti). Takto popsany vesmír obsahuje nekonečné množství dimenzí a realit vyšší dimenze.

Vesmír:

V našem vesmíru existuje nekonečný počet dimenzí. Známý trojrozměrný svět obecné shody je jen jedním z nich a je pouze iluzí vytvořenou našimi smysly. Prostor mezi planetárními tělesy není prázdný, ale je naplněn mořem energie. Potenciální energie obsažená v jednom kubickém palci (2,54 mm x 2,54 mm x 8,54 mm) je asi tak velká jako energie celé masy fyzického vesmíru. Bohm navrhl model projevených/neprojevených stavů existence – s explicitním řádem a implicitním řádem reality, srovnatelný s projevenými/neprojevenými stavy reality, které popisovali celá staletí ti, kdo dosáhli osvícení a prožívali nedualitu.

V modelu kauzality:

ABC

A⇒B⇒C

je $A \rightarrow B \rightarrow C$ projevený, explicitní rozlišitelný vesmír forem, ABC je neprojevený, implicitní potenciál, mimo nějž existuje beztvará, nekonečná základní hmota matrice formy a reformy.

Máte-li zájem o další materiály, literaturu, plán přednášek nebo videa, kontaktujte:

The Institute for Advanced Spirituál Research P. O. Box 3516 West Sedona, AZ 86340 Telefon: (928)282-8722 Fax: (928)282-4789
www.veritaspub.com

Následující část: [0 autorovi](#)